

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.III.30.216/2017/8. szám

A Szegedi Ítéltábla a Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Koppány Tamás ügyvéd) által képviselt **felperes neve felperes székhelye** szám alatti lakos (**ország neve**) **felperesnek** – a ...és Társa Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Miskuly Tamás ügyvéd) által képviselt **I. r. alperes neve** I.rendű alperes címealatti székhelyű **I. rendű alperes** ellen – akinek pernyertessége előmozdítása érdekében a perbe beavatkozott a Dr. Halasy László ügyvéd által képviselt Alperesi beavatkozó neve, **alperesi beavatkozó székhelye** alatti székhelyű beavatkozó, valamint az ugyancsak a .. és Társa Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Miskuly Tamás ügyvéd) által képviselt **II.rendű alperes neve** II.rendű alperes címeszám alatti lakos **II. rendű alperes** ellen nemzetközi fuvarozási szerződésből eredő kártérítés megfizetése iránt indított perében a Kecskeméti Törvényszék 2017. április 27. napján kelt 4.P.21.863/2016/10. számú ítélete ellen az alperesek által 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezésre tekintettel lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az elsőfokú bíróság ítéletét **megváltoztatja**, és a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alpereseknek, mint együttes jogosultaknak 350.000,- (Háromszázötvenezer) forint első- és másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A perben nem álló **X... s.r.o. település neve (ország neve)** székhelyű cég 2015. február 20-án szerződést kötött a szállítmányozó a felperessel, melynek tárgya 24,5 tonna pétisó műtrágya szállításának megszervezése volt. A szállítmányozási szerződésben megjelölt szállítási időpont 2015. február 6., berakodás helyszíne **A... Zrt. berakodási cím**, kirakodás helyszíne: **kirakodási cím** (Vetőmagtisztító állomás), a kikötött szállítási ár 15 euró/tonna.

A fuvarfeladat elvégzésére a felperes a fentiekkel egyező feltételek mellett (kivéve fuvardíj: 12,5 euró/tonna) **személy 1. neve** fuvarozással foglalkozó egyéni vállalkozót bízta meg (fuvarozási szerződés 3. sorszám alatti beadvány melléklete).

Az I. rendű alperes a fenti fuvarfeladat ellátására szóló megrendelést a Alperesi beavatkozó beavatkozótól kapta (5/A/4. sorszám alatti perirat). Az alperes a „szállítmányozási megbízás” megjelölésű okiratban rögzítettek szerint 2015. február 9-én a felrakási helyre kiállította a ... frsz-ú pótkocsis tehergépjárművét. A szállítóeszközre való felrakodás során az alperesi gépjárművezető megkapta a CMR fuvarlevél két példányát és azokat a 23. pontnál fuvarozóként, az alperesi cégbélyegző használata mellett aláírta. A CMR fuvarlevél 22. pontjában feladóként, cégszerű ellenjegyzéssel „**A... Zrt.**” megjelölés található. Az 1. pontban feladóként **A... Zrt. berakodás helye**, a 2. pontban **X... s.r.o.** mint átvevő szerepel, az áru kiszolgáltatási helyeként **/település neve, ország neve** áll, a 16. pontban fuvarozóként az alperesi cégbélyegző található.

Az áruszállítást megelőzően a **A... Zrt.** feladó által kiállított számla alapján a **X... s.r.o.** 7156,45 vételárat a perbeli áru ellenértékéként kifizetett.

A felrakodást követően az alperesi gépjárművezető észlelte, hogy a CMR fuvarlevélen a beavatkozóval kötött szerződésben megjelölttől eltérő cím lett feltüntetve, ezért közvetlen utasítást kért a II. rendű alperestől – aki az I. rendű alperes beltagja, és cégvezetője –, aki azt az utasítást adta a járművezetőnek, hogy a felrakodási helyen kapott címre induljon el. A szállítójármű másnap a határátlépést követően már eljutott az utasítás szerinti lerakodási helye közelébe, amikor az I. rendű alperes telefonon, majd pedig e-mailben a szállítási megbízás módosítására kapott utasítást. Az új megbízásról készült okiraton lerakodóhelyként a „**B... Kft. lerakodási hely 2.**” került feltüntetésre. A szállítógépjármű vezetője felé közölt módosító utasítás végrehajtására sor került, a jármű visszafordult, és a **B... Kft. lerakodási hely 2.** címén történt meg az áru lerakodása. A nemzetközi fuvarlevélen változatlanul hagyott kiszolgáltatási helyre a pétisószállítmány nem érkezett meg.

A perbeli CMR fuvarlevél számának feltüntetésével 2015. február 11-én állított ki számlát a **A... Zrt.** a perbeli áru eladása kapcsán. Az értékesítés az Európai Unió más tagállamába történt, ezért a számla áfát nem tartalmazott. Az áru ellenértékét a **X... s.r.o.** vevőként még 2015. január 19-én átutalással teljesítette. A történetekre tekintettel a feladó utóbb nem tudta igazolni, hogy az áru elhagyta Magyarország területét, ezért érvénytelenítenie kellett a korábbi számlát, és 2015. március 26-án új számlát bocsátott ki, mely a feladott áru ellenértékét már áfával növelten 7156,45 euró összegben tartalmazta (6/F/14., valamint 9.P.20.192/2016/1. sorszám alatti beadvány 2. számú melléklete).

A **X... s.r.o.** 2010. február 15-én arról tájékoztatta a felperest, hogy a megbízás ellenére a szállítási határidő elteltével sem érkezett meg a szállítmány a **ország neve** lerakóhelyre, ezért azt eltűntnek tekinti, és 14.312 euróra kárszámlát állított ki. Ezt felperes rendezte, majd pedig a felek között engedményezési szerződés jött létre, melyben a **X... s.r.o.** engedményezőként a felperesre engedményezte a 2015. február 10. napján **berakodás helye**, valamint **település neve** viszonylatban a ... számú CMR fuvarokmány szerinti nemzetközi fuvarozás során keletkezett 7156,45 euró és kamatai kár megtérítésére vonatkozó kárigény érvényesítés jogát. Az engedményezésről a felperes 2016. március 9-én írásban értesítette az I. rendű alperest, aki azonban a felperes kárigényének teljesítésétől elzárkózott.

A felperes keresetében 7156,45 euró tőke és járulécai megfizetésére kérte kötelezni I. rendű alperes betéti társaságot azzal, hogy kérte a II. rendű alperesként perbe vont beltág mögöttes felelősségének megállapítását is. Az 1971. évi III. tvr. rendelettel kihirdetett Nemzetközi közúti árufuvarozási szerződésről szóló CMR egyezmény (továbbiakban CMR egyezmény) 17. cikk 1. pontjára hivatkozással felperes hangsúlyozta, hogy a fuvarozó felelős az áru teljes vagy részleges elvesztéséért, ha az elvesztés az áru átvételének és kiszolgáltatásának időpontja között következett be, ahogy ez a perbeli esetben is történt. A Magyar Nemzeti Bank árfolyamához igazodó átszámítással a pertárgyértéket 2.234.100,- forintban jelölte meg.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Álláspontjuk szerint a felperes jogelődje az I. rendű alperesnek közvetlenül nem adott fuvarozási megbízást. A CMR fuvarokmány hamis tartalmú a kiszolgáltatási hely megjelölést illetően, mivel eltér a felperes és jogelődje között megkötött szállítmányozási szerződésben megjelölt kiszolgáltatási helytől. Kétségbe vonták azon felperesi állítást is, mely szerint felperes **személy 1. neve** egyéni vállalkozónak adott a perbeli fuvarfeladat teljesítésére megbízást. Hangsúlyozták, hogy az I. rendű alperes, mint fuvarozó kizárólag a beavatkozóval, közvetlen megbízójával állt szerződéses jogviszonyban, e jogviszonyt a kiszolgáltatási helyet illetően módosították, és ennek megfelelően szerződésszerűen került sor a fuvarfeladat teljesítésére. Utólag a fuvarokmányokat is megküldte a beavatkozónak (saját megbízójának) a fuvardíjról kiállított számlával együtt, azonban annak kiegyenlítése elmaradt.

Alperesek előadták, hogy ez ügyben rendőrségi feljelentés is történt, a Pécsi Járási és Nyomozó Ügyészség B.1235/2016. számú nyomozást megszüntető határozatát csatolta. Alperesi álláspont szerint a felperesnek kellett volna intézkedni a szállítmányok ellenőrzéséről, és nyomon kísérnie, hogy a fuvarozási láncolatban milyen utasításokat adtak egymásnak az abban résztvevő fuvarozók.

Az I. rendű alperes pernyertessége érdekében beavatkozó Alperesi beavatkozóelőadta, hogy ő az **C... Kft-től, személy 2. neve** révén kapta meg 2015. február 9-én a fuvarmegbízást, mely alapján két kamion árut kellett **berakodás helyéről ország neve** címre állítani. Ezek közül az egyik kamion tekintetében a fuvarozási feladatokat az I. rendű alperesnek adta át, aki utóbb **személy 2. nevetől** (a megbízó képviselőjétől) kapott egy módosító utasítást, melyet pontosan továbbított az I. rendű alperesnek, ez alapján került sor a **lerakodási hely 2.** címen az áru kiszolgáltatására. Hivatkozása szerint a tényállást a felperes nem úgy adta elő, ahogy az általa kezdeményezett büntetőügyben a Kunszentmártoni Járási Ügyészségen nyilatkozott. Beavatkozó kérte a büntetőügy iratainak beszerzését.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a kereseti kérelem szerint kötelezte I. és II. rendű alperest, hogy 15 nap alatt fizessenek meg a felperesnek 2.234.100,- forintot és ennek járulékait, a II. rendű alperes I. rendű alpereshez képest mögöttes felelősségének rögzítése mellett. Ítéletének jogi indokolásában kiindulópontként rögzítette, hogy a fuvarlevél ellenkező bizonyításig a CMR Egyezmény 9. cikke szerint bizonyítékkul szolgált a fuvarozási szerződés megkötésére, a szerződés feltételeire, és igazolja, hogy a fuvarozó az árut átvette. A perben csatolt CMR fuvarlevél kitöltéséből a bíróság azt állapította meg, hogy érvényes fuvarozási szerződés a felperes jogelődje és az I. rendű alperes között jött létre. Ezt, valamint a szállítmány átvételét a CMR fuvarlevél 23. pontjánál elhelyezett I. rendű alperesi bélyegzőlenyomat támasztja alá. Tényszerűen megállapíthatónak találta továbbá, hogy a szállítmány a CMR-en megjelölt címzetthez, az ott feltüntetett kiszolgáltatási helyre és időpontban nem érkezett meg. A bíróság nem fogadta el az alperes kimentési hivatkozásait, a CMR Egyezmény 10. cikkére tekintettel ugyanis elsődlegesen a feladó jogosult az áru felett rendelkezni, míg a fuvarlevél kiállításának időpontjától kezdődően ez a jog már a címzettet illeti meg. A perben előadott beavatkozó nyilatkozat ezzel szemben, az I. rendű alperesi állítással egybehangzóan azt támasztja alá, hogy nem a CMR okiraton feltüntetett rendelkezésre jogosult feladótól vagy az átvevőtől származott az a módosító utasítás, amely ahhoz vezetett, hogy az áru nem a CMR fuvarokmányon megjelölt címre, kiszolgáltatási helyre érkezett meg. A rendelkezésre nem jogosult beavatkozó utasításának elfogadása miatt maradt el a fuvarfeladat teljesítése, így az I. rendű alperes, mint fuvarozó nem mentesülhet a kártérítési felelősség alól, melyet a bíróság a CMR Egyezmény 20. és 23. cikkeiből vezetett le. A kártérítés összegszerűségét a bíróság a feladó által kiállított, majd sztornózott számla, valamint a bruttó összegre újra kiállított számla figyelembevételével a kereseti kérelemmel egyezően helytállónak találta.

Az ítélet ellen az alperesek terjesztettek elő fellebbezést, kérve annak megváltoztatását és a kereset elutasítását. Kiemelték, hogy I. rendű alperes a beavatkozóval állt fuvarozási szerződéses kapcsolatban, a feladó és közte jogviszony nem jött létre, fuvarozási feltételekben, fuvardíjban vele nem állapodott meg. A berakodáskor már előre kitöltött CMR nyomtatványt kapott az alperesi gépjárművezető, aki a tényleges fuvartevékenység ellátása miatt tett bélyegzőlenyomatot a fuvarlevélre anélkül, hogy a fuvarozási szerződés a **A...** Zrt-vel létrejött volna. A lerakás előtt a vele ténylegesen szerződést kötő beavatkozótól kapott közbenső utasítást, aki az elsőfokú eljárásban A/5. sorszám alatt csatolt okirattal igazolt módon módosította a fuvarmegbízást. Az alperesi fuvarozó ennek megfelelően járt el, részéről szerződésszerű teljesítés történt, kártérítési felelőssége nem állhat fenn. Alperesek sérelmezték, hogy a tényállás megállapítása során az elsőfokú bíróság mellőzte a felperes által becsatolt okirati bizonyítékok hitelességének vizsgálatát, másrészt egyoldalúan csak

olyan tényeket, eseményeket vett figyelembe, melyek a kereseti kérelmet támasztották alá. Alperesek hiányolták, hogy a bíróság nem szerezte be a Győri Rendőrkapitányságon folyó büntetőeljárás anyagát, melyben a felperes a jelen ügyben adott nyilatkozatoktól eltérő, valótlan nyilatkozatokat tett. Az elsőfokú ítélet kizárólag a CMR fuvarokmány alapján állapította meg a feladó és az I. rendű alperes közötti jogviszony létrejöttét anélkül, hogy az említett felek egymás között ténylegesen megállapodtak volna a szerződés lényeges feltételeiben. Sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság kizárólag a valótlan tartalmú, az egyéb okiratokkal ellentétesen kitöltött CMR nyomtatványt tekintette ítélezése alapjául szolgáló bizonyítéknak, az valójában a magyar adóhatóság megtévesztését szolgálta. Felhívták a figyelmet, hogy a felperes által kapott fuvarmegbízás a tényleges **ország neve** vevőt jelölte meg, ahová az árut szállítani kellett volna. Az I. rendű alperes ezt a címet kapta a beavatkozótól az egyedi fuvarozási megbízást tartalmazó okiratban. Ettől eltért a CMR fuvarlevélen megjelölt kiszolgáltatási cím, mely a **X...** cég telephelyét jelölte meg. Ez olyan bizonytalansági tényező volt, amit állítása szerint egy máig ismeretlen személy ki tudott használni az áru megszerzése érdekében. Az áru átszámlázását igazolja a büntetőeljárásban tett felperesi nyilatkozat is. A CMR nyomtatványok hamis tartalmának kérdésében a Kúria korábbi eseti döntéseiben már állást foglalt. Ez arra szolgál, hogy a számlákban feltüntetett gazdasági esemény valójában ne az azokban szereplő felek között valósuljon meg. A CMR nyomtatvány tartalma tehát ellentétes a valóságban létrejött szerződésekkel és a gazdasági eseményekkel, ezért nem képezheti a felperesi követelés jogalapját. Vitatták egyúttal a követelés összecszerúságát. Kérték figyelembe venni fellebbezésük kiegészítésében, hogy az Egri Törvényszék előtt a másik szállítmány ügyében indult perben hasonló tényállás mellett a bíróság a keresetet elutasította.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Hangsúlyozta a CMR fuvarlevél hitelt érdemlően igazolja, hogy mely felek között jött létre a fuvarozási jogviszony, ebben az I. rendű alperes tényleges fuvarozóként vett részt, felelős az áru teljes elvesztéséért, tekintettel arra, hogy a címzett részére a CMR fuvarlevélen megjelölt helyen az árut nem szolgáltatva ki. Az elsőfokú bíróság bizonyítási teherrel kapcsolatos helyes tájékoztatása ellenére az I. rendű alperes nem igazolta, hogy az áru elhagyta az országot. Az eredeti kiszolgáltatási helyhez képest más címzettnek történő kiszolgáltatásra nem a rendelkezésre jogosult utasítása alapján került sor, így a fuvarozó nem mentesülhet az áru elvesztésének következményei alól. A bíróság a bizonyítandó tényekről adott tájékoztatása ellenére az alperesek nem bizonyították, hogy miben áll a CMR fuvarlevél hamis tartalma. Megjegyezte, a CMR Egyezmény 4. cikke kimondja, a fuvarlevél szabálytalansága nem érinti a fuvarozási szerződés létét, sem annak érvényességét. Az alperesek a CMR fuvarlevéllel szemben nem tudták bizonyítani, hogy az I. rendű alperesnek nem az ott megjelölt feladó és nem az ott megjelölt árut, továbbá nem az ott megjelölt címzetthez adta át fuvarozás céljából. A beavatkozó nyilatkozatai kapcsán megjegyezte, az olyan állítást nem tett, olyan bizonyítékra nem hivatkozott, amely alkalmas lenne az alperesek kimentésére.

A beavatkozó sérelmezte, hogy a beavatkozás bejelentése ellenére az elsőfokú eljárásban érdemi nyilatkozat megtételét nem tette lehetővé számára a bíróság. Továbbra is kérte a büntetőügy iratainak beszerzését, és az oda csatolt okiratok, számlák beszerzését. Egyebekben csatlakozott az alperes által előadottakhoz.

A fellebbezés **alapos**.

A perben nem volt vitatott, hogy a felperes a perbeli jogvitában már alkalmazandó 2013. évi V. tv. (Ptk.) 6:302. §-a szerinti nemzetközi szállítmányozási szerződés alapján szállítmányozóként járt el, közvetlen megbízója a címzett szlovák cég volt, aki azonban a feladó felé az áru ellenértékét

korábban már megfizette, ezért a hozzá meg nem érkezett, számára elveszettnek minősülő áru tekintetében károsult. A felperes szállítványozóként a saját nevében a megbízó javára a küldemény továbbításával kapcsolatos szerződés megkötésére volt köteles, és közvetlen kontraktuális kárfelelősséggel tartozott a károsodott megbízója felé (Ptk. 6:307. § (1) bekezdés b) pont). Ezt ő maga sem vitatta, a megbízó kiállított kárszámláját kiegyenlítette.

A felperesnek tehát az engedményezési szerződés, illetve a Ptk. 6:303. § törvényi engedménye folytán egyaránt fennállt (kereshetőségi joga) perbeli legitimációja (BDT2016/3564).

A jelen perben a felperes a címzett-megbízó engedményeseként a fuvarfeladatot ténylegesen ellátó I. rendű alperesre, valamint annak mögöttes felelősként megjelölt beltagjára kívánta saját kárát továbbhárítani.

A felperes okirati bizonyítékkal igazolt módon állította, hogy ő szállítványozóként fuvarmegbízást adott **személy 1. neve** magyarországi egyéni vállalkozónak, azaz közöttük fuvarozási szerződés jött létre, azonban nem e személy végezte el ténylegesen a fuvarozást, a fuvarfeladatot ő is továbbadta a perben pontosan be nem azonosított alfuvarozónak. Az I. rendű alperes helyes hivatkozása szerint az így kialakult fuvarozási lánc minden eleme okirattal bizonyított módon nem került feltárássra az elsőfokú eljárás során, de nem vitatott tényállási elem, hogy a beavatkozó a felperestől kiindult fuvarmegbízást kapta meg, és ezt a fuvarfeladatot továbbította végül a fuvarozást ténylegesen ellátó I. rendű alperes felé. Ezt a periratokhoz csatolt felperes és **személy 1. neve** közötti (3/F.), és a beavatkozó és az I. rendű alperes között (5/A/4.) fuvarmegbízást tartalmazó szerződés, mint okirati bizonyíték hitelt érdemlően igazolja. Ez egyszersmind a tényállást abból a szempontból is tisztázza, hogy a CMR fuvarlevélén feltüntetettek ellenére (CMR. 9. cikk 1. pont) a címzett és I. rendű alperes között közvetlen fuvarozási jogviszony nem jött létre, jogviszonyokat nem a CMR-fuvarlevél kitöltése, hanem a fuvarozói láncban kötött egyedi szerződések keletkeztettek.

Nem vitatott peradat, hogy az áru átvétele az I. rendű alperes alfuvarozó részéről a felrakó helyen megtörtént, azonban a fuvarozási szerződésben szereplő **ország neve** címen kiadásra nem került, az áru a CMR 20. cikk 1. pontja szerint elveszettnek minősül, melyért a fuvarozó felelőssége a CMR 17. cikk szerint fennáll.

A Ptk. és CMR viszonya úgy meghatározott, hogyha a CMR-ben írt speciális szabályok az általános szabályoktól eltérnek, úgy a speciális szabályokat kell alkalmazni. A CMR 3. cikke – összhangban a Ptk. 6:129. §, valamint a 6:148. § (1)-(3) bekezdésében foglaltakkal – engedi a küldemény továbbításának más fuvarozóra bízását, és az alfuvarozó magatartásáért fennálló fuvarozói felelősséget rögzíti. Ebből következően a felperes által megbízott fuvarozó jogosult volt alfuvarozót igénybe venni, melynek magatartásáért fennálló felelőssége a CMR 3. cikke szerint alakul.

A fuvarozó és alfuvarozók magatartása a fuvarszolgáltatást igénybe vevő fél, jelen esetben a felperes szempontjából nem különíthető el egymástól, az alfuvarozók eljárása a fuvarozó eljárásának minősül, kárt előidéző vétkes magatartásuk a fuvarozó CMR 17. cikke szerinti felelősségét megalapozzák (BDT2016/3564).

E szerint a fuvarozó, alkalmazottai, és minden más olyan személy cselekményéért, valamint mulasztásáért, akinek szolgálatát a fuvarozás teljesítése céljából veszi igénybe (közreműködő), úgy felel, mintha az a saját cselekménye vagy mulasztása lett volna, feltéve, hogy ezek az alkalmazottak vagy egyéb személyek feladatkörükön belül jártak el. E szerint a fuvarozónak megbízója, azaz a felperes irányában a CMR 17. cikkre figyelemmel mindenképpen fennállt a szállítmány elvesztése miatti (kontraktuális) kártérítési felelőssége. Az említett jogalapon, tehát kontraktuális, szerződésszegésből eredő kártérítés címén a felperes igényt csak fuvarozóval, mint szerződött megbízottjával szemben érvényesíthet, de az I. rendű alperessel szemben nem, mivel vele közvetlen jogviszonyban nem áll.

A CMR egyezmény 3. cikk, valamint az új Ptk. 6:303. § rendelkezései folytán nem kizárt, hogy a közreműködőért való láncolatos felelősség deklarálása mellett a fuvarozási láncban tőle távolabb eső, vele közvetlen jogviszonyban nem álló további személyeket is perelje a megbízó, akár a fuvarozóval együttesen (Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.283/2017/3.).

A CMR egyezmény és az új Ptk. rendelkezései folytán, a kifejtettekből következően, a fuvarozásban részt vevő, de közvetlen jogviszonyban a szállítványozó-megbízóval nem álló, azonban a kárt ténylegesen okozó alfuvarozó felelőssége – kontraktuális jogalapon, a neki közvetlenül fuvarmegbízást adó személy felé állhat fenn – a fuvarozási láncolatban feljebb lévő irányában, a közvetlen jogviszony hiánya miatt csak deliktuális kárfelelőssége jöhet szóba (Ptk. 6:519. §). Ehhez azonban a közreműködőnek a szerződéses jogviszony lététől független, önállóan kifejtett, olyan felróható magatartást kell tanúsítania, amely már megvalósítja a szerződésen kívüli deliktuális kártérítés elemeit. A közvetlen felelősségnek az a feltétele, hogy a magatartása a szerződéstől függetlenül, tehát szerződésen kívül, fokozottan felróható, jogellenes károkozásnak minősüljön már önmagában is, továbbá álljon okozati összefüggésben a keletkezett kárral (Kommentár a Polgár törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvényhez, II. kötet, 1551., 1552. oldal, Wolters Kluwer Kiadó, 2014.).

Az I. rendű alperes eljárását a deliktuális felelősség fennállta szempontjából vizsgálva, a peradatokból az állapítható meg, hogy saját megbízója irányában szerződésszegést nem követett el, az okiratokkal és a beavatkozási nyilatkozatokkal alátámasztott szerződésmódosítást betartva járt el, amikor a módosított címen és az újonnan megjelölt címzett részére szolgáltatotta ki az árut. Hangsúlyozandó, hogy a vele közvetlen jogviszonyban álló beavatkozó megbízói jogkörben járhatott el, és rendelkezési jogát gyakorolta az I. rendű alperes irányában, amikor hatályos jognyilatkozat közlésével a kiszolgáltatást illetően módosította a fuvar teljesítésre vonatkozó utasítást (Ptk. 6:264. § (1) bekezdés).

A peradatokból olyan többlettényállási elem nem tűnt ki, hogy szerződésen kívüli felróható, egyéb súlyosan vétkes magatartást tanúsított volna bármilyen módon az I. rendű alperes, amely okozati összefüggésbe hozható lenne azzal, hogy az áru nem a **ország neve** megadott címre került leszállításra. Mindezen körülményekre tekintettel az ítéltábla a deliktuális kártérítési elemek hiányában nem találta fennállónak a kereset jogalapját.

Az elsőfokú bíróság kereseti kérelem szerint alpereseket marasztaló ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdésre történt hivatkozással megváltoztatta és a keresetet elutasította. Jelen jogerős ítélet nem zárja ki a felperes perlési lehetőségét, a vele közvetlen jogviszonyban álló fuvarozóval szemben.

Az elsőfokú ítélet megváltoztatása folytán a felperes vált pervesztessé, ezért az ítéltábla mellőzte az alperesek perköltség fizetésre kötelezését, és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte az alperesek első- és másodfokú eljárási költségeinek megtérítésére. E körben figyelembe vette az alperesek által lerótt fellebbezési eljárási illetéket, valamint a jogi képvisellel másodfokon felmerült költségeket is. Az alperes jogi képviselőjének első- és másodfokú eljárási munkadíját a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, valamint (5) és (6) bekezdés alapján határozta meg.

Szeged, 2018. január 25.

Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó s.k.. Dobler László s.k.. Béri András s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró

